

BULETIN INFORMATIV

Nr.
72

3
Septembrie
2021

EDITORIAL

0 discuție deschisă

Justin Ștefan, Secretar General LPF

În plină desfășurare a campaniei de calificare a echipei naționale la Turneul Final al Campionatului Mondial de anul viitor, din Qatar, îmi propun, și vă propun și dumneavoastră, o discuție deschisă despre această acțiune care nu își găsește o încheiere cu succes din anul 1998. De fapt, ca să fim foarte exacti, dar fără a avea pretenția de istorici ai fotbalului, să spunem că din toamna lui 1997 nu ne-am mai bucurat de o calificare la o Cupă Mondială. În toamna lui 2001 a fost barajul cu Slovenia, practic ultima oară când am avut șanse reale și chiar meritam să fim între participantele la un Turneu Final Mondial. Apoi, preliminariile au devenit tot mai grele pentru noi, tot mai jos a fost locul nostru, tot mai departe de elită am rămas. Dar joi, 2 septembrie, România a câștigat în Islanda și o discuție merită continuată.

Discuția deschisă este nu pe tema ratării, ci pe cea a unei speranțe active care să ne determine, pentru început, să nu mai privim înapoi cu mânie, cum se tot citează pe ici, pe colo, ci înainte, cu o anumită planificare. În sensul ca viitorul chiar să conteze.

Cel puțin la fel de mult ca trecutul. Victoria de la Reykjavik deschide o cale.

Iar dacă discuția este una deschisă, să plecăm de la ideea că oferta de fotbaliști pe piață este sensibil mai mare decât cererea, astfel încât pentru întreg fotbalul românesc este o bilă neagră faptul că nu reușește să aducă în campionatul României jucători mai valoroși. Sunt, desigur, numeroase motive pentru care

se întâmplă acest lucru, de la conservatorismul și lipsa de pregătire a antrenorilor noștri și până la lipsa unui departament eficient de scouting, ba chiar lipsa unei filosofii a cluburilor, a unei abordări științifice a fotbalului în cadrul cluburilor.

În România, vorbim despre Academii de fotbal, dar, în

realitatea obiectivă, poate cu excepția Academiei lui Gheorghe Hagi, restul e doar o poveste. Școli de fotbal, da, însă nu Academii. De aici trebuie să plece orice discuție nu doar deschisă, ci, mai ales, sinceră. De la bază, de la începuturile fiecăruia. Fiecăruia jucător, fiecăruia antrenor (mai cu seamă!), fiecăruia club care își propune să performeze, indiferent de înălțimea la care își ridică privirea sau cât de departe încearcă să țintească.

Meciul de joi seară, de la Reykjavik, cu selecționata Islandei, nu a avut darul de a schimba foarte multe, nici nu avea cum și nici așteptările noastre, blocate de atâtea și atâtea ori, nu erau și nu sunt, în ciuda victoriei cu 2-0, foarte optimiste. România merge mai departe nu pentru că are un drum pe care l-a asfaltat în față, ci pentru că e obligată de condiția de a face performanță, într-o zi. Odată și odată. Însă, până la acel moment, mai sunt multe de pus la punct, și sinceritatea e prima condiție a unei discuții deschise, așa cum golul lui Dennis Man, din minutul 47 al meciului cu Islanda, este o poartă către o speranță, iar cel al lui Stanciu, din final, poate că a fost cel al certitudinii.

INTERVIU

Interviu cu Bogdan Bălănescu (Director General FC Voluntari)

realizat de *Marian Codirlă și Octavian Țopa*

Bogdan Bălănescu a început să lucreze la Dinamo în anul 1999 și a făcut-o până în noiembrie 2020. A plecat de jos în structura administrativă și a părăsit echipa pe care a iubit-o toată viața din poziția de **Director General**. Pe cât e modest, pe atât de competent, **Bogdan Bălănescu** a pornit imediat într-o nouă aventură managerială. A preluat pe **FC Voluntari**, un club cu o infrastructură solidă și o Academie de fotbal de mare perspectivă.

1 Cum ați găsit clubul FC Voluntari?

Am găsit un club cu probleme de natură sportivă, dar așa a fost conjunctura în sezonul trecut, pentru că FC Voluntari s-a salvat de retrogradare și perioada de transferuri a fost prea scurtă. A trebuit să luăm măsuri pentru alcătuirea unui lot competitiv, pentru a scăpa de la retrogradare în sezonul

trecut. S-a schimbat staff-ul tehnic, au fost aduși jucători în perioada de iarnă, ceea ce nu a fost deloc ușor. Am avut speranța, din primul moment, că FC Voluntari va rămâne în Liga 1, deși mulți o vedeau prima retrogradată. Valoarea echipei era superioară, chiar și pentru a ajunge la varianta barajului.

2 Care e diferența la nivel administrativ

între Dinamo și FC Voluntari?

Am găsit aici un club bine organizat, cu o academie cu 600 de copii, ceea ce la Dinamo, ca și număr, era mult mai mică. Cu timpul, vom forma jucători care vor putea evolua pentru echipa mare, acesta este și unul dintre obiectivele mele. Dinamo avea avantajul unei baze de pregătire proprie, la standarde ridicate, avea

anumite facilități în ceea ce privește administrarea clubului, dar, totodată, și multe greutăți în plus față de clubul pe care îl conduc acum. FC Voluntari are stadion propriu și, mai ales, nu are atât de multe probleme financiare precum am întâlnit la Dinamo.

3 **Nouă puncte după șapte etape! Mulțumitor?**

Da! Totuși, în opinia mea, puteam să avem o zestre de puncte mult mai mare, dar așa este în fotbal, nu totul se așează cum planifici. Nu pot să nu mă gândesc la prima etapă, înfrângerea cu Dinamo, când am avut meciul în mână. Și chiar la etapa a 2-a, cu FC Botoșani, acasă, unde numai o greșală a noastră a făcut să

pierdem partida.

4 **Cu lotul pe care l-ați conturat unde vedeți echipa în acest sezon?**

Valoarea și numele jucătorilor care compun lotul echipei îmi dau speranțe că nu vom mai avea probleme cu retrogradarea sau să jucăm baraj sezonul acesta. Dacă vom prinde o conjunctura favorabilă, cred că am putea să sperăm la mai mult.

5 **Care este cea mai întâlnită problemă la cluburile de Liga 1 și care este lucrul la care vă place să lucrați cel mai mult ?**

Cea mai spinoasă problemă la cluburile de Liga 1 este, cu siguranță,

cea financiară. Se fac eforturi foarte mari de către fiecare club în parte pentru a rezolva problemele de acest gen. Sigur, sunt diferite modalități de a rezolva acest aspect, iar cea mai mare bucurie este când vezi că oamenii sunt mulțumiți din punct de vedere financiar. Noi, aici, la FC Voluntari, am căutat să aducem parteneri puternici și, drept dovadă, imaginea clubului se schimbă de la zi la zi. FC Voluntari a început să atragă atât fotbaliști importanți, cât și parteneri cu care să construim împreună un club puternic. Îmi place cel mai mult să lucrez la imagine și mi-am fixat ca obiectiv aducerea oamenilor la stadion, pentru că această echipă are nevoie de suporterii.

INTERVIU

Interviu cu Gustavo Vagenin
(Universitatea Craiova)realizat de **Mihai Dișa și Octavian Țopa**

Gustavo di Mauro Vagenin s-a născut pe **14 noiembrie 1991**, la **Sao Paulo (Brazilia)**. A început fotbalul în orașul natal, la echipa **Audax**, iar la 20 de ani a plecat în Italia, la **Salernitana**. Au urmat Novara, Lecce și Messina. La **Universitatea Craiova** a ajuns în 2016 și a debutat pe **1 august**, într-o victorie acasă cu **ASA Târgu Mureș** (2-1). De atunci, a adunat **68 de meciuri**, a marcat **19 goluri** și a dat **șase pase decisive** pentru "alb-albaștrii".

În 2018, a plecat pentru doi ani în **China**, la Liaoning, a revenit la **Universitatea** și, mai apoi, a fost împrumutat pentru o scurtă perioadă de timp în **Emiratele Arabe Unite**, la Ajman. A revenit la "campiona una mari iubiri" și acoperă bine locul lăsat liber după transferul lui Alex Cicăldău la Galatasaray.

Este **licențiat în Comunicare** la Università degli studi di Salerno.

1 ***Nu a fost începutul de sezon așteptat de suporterii, însă, în ultimele meciuri, echipa pare să își revină. Ce s-a întâmplat?***

Se întâmplă să nu ai un început foarte bun, dar cel mai important lucru este că noi ne-am revenit. Începem să învățăm ceea ce ne cere noul antrenor și cred că lucrurile vor fi mai bune de la meci la meci.

2 ***Cum este atmosfera acum în vestiar, mai ales după victoria din ultimele minute împotriva Rapid-ului?***

Atmosfera după meci a fost foarte frumoasă! Este mereu important să câștigi o partidă așa cum a fost cea de pe Arena Națională, cu Rapid. Nu am început foarte bine, am fost conduși cu 1-0, însă ne-am creat foarte multe ocazii și, în final, am reușit să câștigăm.

Totul a fost foarte frumos!

3 ***Ești unul dintre fotbalistii care a evoluat multe meciuri pentru Universitatea. Cum te simți după atâția ani la Craiova?***

Așa este. Din lotul actual sunt fotbalistul străin cel mai vechi la echipă. Am venit prima dată în 2016. Am jucat multe meciuri, am câștigat trofee și mă simt foarte bine, aici, la Craiova. Este un oraș foarte frumos și un club important. Este o atmosferă minunată, simțim în fiecare zi suporterii aproape, iar acest lucru este extraordinar pentru moralul și viața noastră.

4 ***Te gândeai atunci când ai venit că o să petreci atât de mult timp aici?***

Când am venit prima dată, sincer, nu m-am

gândit cât o să stau. Primii doi ani au fost foarte buni și am reușit un transfer în China, foarte bun atât pentru mine, cât și pentru club. A fost o experiență interesantă acolo, într-o țară atât de diferită. Tot timpul relația dintre mine și Craiova a fost una specială. Din acest motiv m-am întors inițial pentru șase luni, a urmat o experiență în Emirate pentru că a apărut această oportunitate foarte bună. Acum sunt aici, gândul meu este doar aici, la Universitatea, și sper să câștigăm ceva important în sezonul acesta.

5 ***Putem spune că România și Craiova sunt a doua ta casă? Ai început să te simți puțin oltean?***

Am petrecut aproape trei ani la Craiova și relația cu orașul, cu clubul, cu colegii și cu suporterii este una foarte bună. Am

prieteni aici și pot spune că mă simt puțin oltean.

6 **Cum ai găsit Universitatea Craiova, din toate punctele de vedere, după ce ai revenit?**

Când am revenit din China, am văzut baza de antrenament cu toate condițiile de top care sunt. Un jucător de fotbal găsește aici tot ce are nevoie pentru a lucra bine. Este clar că noi, jucătorii, avem condiții foarte bune pentru a face performanță.

7 **Unde și cum a început Gustavo fotbalul?**

Am început fotbalul la vârsta de șase ani, în Sao Paulo. La opt ani am mers la FC Sao Paulo, echipa de futsal. Până la 14 ani, am jucat futsal, apoi am

trecut la fotbalul pe teren normal. Am jucat la mai multe echipe în Brazilia, apoi în Italia și, din Italia, am venit în România. De mic am visat să ajung fotbalist, iar acum pot spune că îmi trăiesc visul.

8 **Ai avut colegi la juniori, fotbaliști din Brazilia, care acum joacă la națională?**

Am prieteni care au jucat în naționala Braziliei, Paulinho este unul dintre ei, am jucat cu Oscar, dar am jucat la U-16, U-17 și împotriva unor jucători ca Neymar sau Lucas. Chiar am marcat într-un meci împotriva lui Neymar. Sunt amintiri frumoase!

9 **Cunoaștem pasiunea ta pentru chitară. Cărei celebrități i-ai cânta o serenadă?**

Îmi place foarte mult să cânt la chitară, este un mod plăcut pentru mine de a petrece timpul liber. Îmi place să învăț să cânt și mai bine. Celebritatea căreia i-aș face o serenada? Din România, pentru Delia (Zâmbește). Îmi amintesc că a avut concert în Craiova și clubul i-a oferit un tricou, iar pe spate era numărul meu.

10 **Ce altceva îți place să faci în timpul liber?**

Timpul liber mi-l petrec cu familia și cu prietenii. Când am ocazia, merg în Brazilia, să fiu alături de familie pentru că îmi lipsesc foarte mult cei de acolo. Îmi place să călătoresc, să văd țări noi și îmi mai place foarte mult să fac surf.

SPONSOR

CRONICĂ

Banderola lui Ștefănescu

realizată de **Marius Mitran**

Cândva, într-o carte frumoasă, Ion Țiriac i-a mărturisit lui nea Vanea Chirilă ceea ce declarase întotdeauna în fața reporterilor occidentali atunci când era întrebat care îi este cea mai bună lovitură. Serviciul? Voleul? Returul? Nu, niciuna dintre acestea, nea Vanea. Întotdeauna le-am spus, zicea Țiriac, că a mai bună lovitură a mea sunt picioarele. My best shot are my legs.

Așa m-am gândit întotdeauna, și abia acum îmi dau seama, la căpitanul meu, la căpitanul nostru, Costică Ștefănescu. Cea mai bună lovitură a lui nu era pasa, mai frumoasă decât a lui Beckenbauer, nici plasamentul, mai eficient decât cel al lui Franco Baresi, nici tehnica, mai spumoasă decât cea a lui Pirlo, ci banderola de pe brațul stâng. Cea mai bună lovitură a lui Costică Ștefănescu, libero-ul perfect, era banderola. De căpitan al Craiovei, de căpitan al naționalei, de căpitan al nostru, cei cărora ne pasă, cei care l-am iubit, mai mult decât pe oricine, oricând, pentru totdeauna.

Costică Ștefănescu ar fi împlinit 70 de ani, anul acesta, dar el a murit pe 20 august 2013, și numărătoarea anilor lui și a banderolelor noastre s-a oprit atunci. Îl văd intrând în teren în fruntea tuturor, îl văd reprezentându-ne pe toți, ca un unic deținător de cuvânt în fața celor care se împotriveau Craiovei, în fața celor care iubeau Craiova în aceeași măsură. El era căpitanul, căpitanul prin excelență, el era cel mai iubit dintre ai noștri, pentru că era primul, pentru că era unicat, pentru că era mai frumos ca Jean Marais, cum îmi spunea mama câteodată, îndrăgostită de el, ca noi toți, care îl aveam în datele de identificare genetice. Costică Ștefănescu a fost definiția Craiovei Maxima în dicționarul etern al existenței noastre. El

i-a dat clasă, toți ceilalți au venit cu talentul. El nu era doar libero-ul desăvârșit, el era libertatea unei echipe mai rebele decât gașca lui Che Guevara. Și totuși, tocmai pentru că îl iubeam până la cer, nu îndrăzneam să-i spunem altfel decât Ministrul Apărării. Acum îl iubim pe ministrul nostru și dincolo de cer... În fond, și acolo totul

e alb-albastru. Și dacă te uiți atent și-ți stăpânești lacrimile, poți să vezi, în zilele când Craiovei îi e bine, o banderolă strânsă pe un braț stâng...

Nu m-aș fi întors niciodată pe urmele acelor amintiri dacă pe 20 august 2013 Costică Ștefănescu n-ar fi murit și nu m-ar fi obligat să mint cum că bărbații nu plâng niciodată.

Uite că mai plâng. Într-o noapte, prin 2014, la radio, am citit un text despre Craiova mea și n-am plâns. Am citit „Craiova, roagă-te!” fără să știu că, în regie, Cristi Coste solicitase și reușise să obțină un telefon departe, tocmai în Arabia Saudită. Când am terminat, abia șoptind, ca într-o biserică, „Craiova, roagă-te... Mai bine să ne rugăm împreună”, chiar am avut pentru o clipă, o jumătate de clipă, senzația că în jurul meu s-a întâmplat ceva, nu sunt doar câteva cabluri, fibre optice, ștechere, zecile de monitoare pe care urmărim meciurile, că mai e ceva acolo, care-mi scapă, sau cineva care...

Cineva era. De câteva minute aștepta la telefon Ilie Balaci, de acolo, din Arabia, plângând încet, ca pe o piatră albă, grea, prăbușită peste Căpitan... „Ilie... Ilie, o seară... bună... cum altfel... ce să... spunem... acum... Ilie, ești în direct...” Și în clipa aceea Ilie n-a mai rezistat și a izbucnit într-un plâns lung, sfâșietor și, de la mii de kilometri distanță, am simțit că spațiile s-au topit și că Balaci a intrat acolo, în studio, lângă noi. Cristi a tăcut și am tăcut

și eu. Cu greu, Ilie și-a recăpătat glasul și și-a adus aminte de ei, de Căpitanul lor, de povestea banderolei care a trecut de pe mâna lui Oblemenco pe a lui, apoi cum, pe vremea lui Teașcă, înaintea semifinalei de Cupă din '76, cu CSU (alt CSU!) Galați, când Ilie își programase nunta, Teașcă i-a luat banderola. „Teașcă, Dumnezeu să-l ierte și pe el, parcă înnebunise în vara aia... Îmi programasem nunta cu Dana din iarnă, pe 27 iunie, sâmbătă, bineînțeles. De unde să știu că în ziua aia vor fi semifinalele? Le-am spus celor de la club să devanseze meciul cu o zi, dar nu se mai putea... Cu patru zile în urmă doar ce fuseseră sferturile, pe 23 iunie, într-o marți, trecuserăm greu de Sportul Studentesc, la Pitești, cu 2-1... Mircea Sandu ne chinuise un pic... Nu știu de ce înghesuiseră meciurile de cupă în vara de-atunci.” Așa e. Ca întotdeauna, Ilie își aduce aminte fără greș. Craiova, antrenată de Titi Teașcă eliminase, cu o săptămână în urmă, UTA Arad, la Timișoara, cu 3-2 după prelungiri, pe 16 iunie... A venit apoi Sportul, în sferturi, la Pitești, cum zicea, și semifinalea cu CSU Galați, stabilită chiar în ziua nunții. „Normal că m-am dus la nunta mea, doar nu era

s-o las pe Dana singură cu invitații... Fără mine, Craiova a pierdut semifinalea cu gălățenii, 0-1, deși aia era o echipă de B. Mă rog, cu un an înainte pierduserăm prima finală din istorie, acum ratam intrarea în finală, mai ales că se anunța una ușoară, nu ca aia din '75, cu Rapid, pare-mi-se că atunci Vâlcea a jucat cu Galațiul.” Aici Ilie se înșală nițel, Steaua jucase și câștigase cu Galațiul finala Cupei din '76. Și da, Vâlcea lui Mitică Dragomir luase trofeul, 3-0, în 1973, cu un Donose senzațional la mijlocul terenului...

... Ne întoarcem în '76, la semifinalea cu CSU. Sau la nuntă. „După semifinală, Teașcă mi-a luat banderola, cică m-am dat absent... Las' că nu dai tu, nea Titi, banderola cui vrei... L-am propus pe Costică băieților, am vorbit în vestiar și Ștefănescu a primit banderola. Era chiar mai bine așa, eu aveam 19 ani, el avea 25...” Ilie stă să plângă, iar. Cu o zi înainte intraserăm în direct cu Aurică Țicleanu și „Chiose” îmi spusese la fel: „Ilie sărea la gâtul tuturor, bătea cu pumnul în masă, așa, la 19 ani... Costică era mai diplomat, obținea mai multe pentru toți...”

Ilie se oprește o clipă. Și-a revenit, e tot

cel dintotdeauna. „O viață am jucat lângă Costică... ce să mai spun, meciul de pe Wembley, că ai amintit de el, te-am auzit, îmi zice, când citeai...

Încheiem. Târziu în noapte, e gata și emisiunea, mergem spre casă. Adorm greu, mă ridic din pat, caut prin caiete vechi... Ștefănescu a debutat la națională... când? Nu, meciurile de pe Wembley au venit mai târziu... A debutat în Maroc, acolo unde a murit Oblemenco, aproape 20 de ani mai târziu. Celălalt căpitan. Deci, la Rabat, pe 14 august 1977, într-un amical, 1-3 cu Cehoslovacia, echipa căreia, în noiembrie 1983, la Bratislava, îi rezistase, căpitan al naționalei fiind, 1-1, golul lui Geolgău și ne calificase la Euro '84.

14 august 1977, Rabat. A intrat în minutul 70, în locul lui Sameș. În '73 venea la Craiova, tot la schimb cu Sameș, de la Steaua... Cum toate se leagă undeva, Ilie, nu crezi? E noapte, Ilie, hai să-ți spun „națională” de atunci, ce zici? Moraru (Steaua) – Cheran (Dinamo), Sătmăreanu II (Dinamo), Sameș (Steaua), Vigu (Steaua) – Dumitru (Steaua), Bölöni (ASA Târgu-Mureș), Iordănescu (Steaua) – Zoli Crișan (U Craiova), Dudu (Dinamo), Costică

Zamfir (Steaua). Antrenor era Piști Covaci, ne pregăteam de Mondialul din Argentina, din '78, în toamnă avea să ne bată Spania la Madrid, 0-2, dar și mai rău Iugoslavia, la București, cu 6-4 și adio Mondial!

Dar atunci, în Maroc, în vara aceea, cu cehoslovacii, Costică și cu tine ați fost rezerve, nu vă prea iubea Covaci. Tu, Ilie, ai intrat în minutul 65, în locul lui Zoli, singurul titular dintre voi, oltenii.

...E aproape dimineață. Alt caiet. Meciul de pe Wembley, pentru următorul Mondial, cel din Spania, '82... Îl găsesc. Iată-l. 29 aprilie 1981, 70.000 de spectatori (în toamna lui '80 îi bătuserăm cu 2-1 la București, tot cu Ștefănescu căpitan, desigur, ca și acum, adică atunci, la Londra). Pe Wembley, Valentin Stănescu, cu care luaserăți titlul în 1980, a mers tot pe o combinată Craiova – Steaua, amândoi erați titulari, Ilie, în octombrie, acasă, când îi bătuserăm, tu nu jucaseși... Deci Iordache (Steaua) – Negrilă (Craiova), Sameș (Steaua), Ștefănescu (Craiova), Munteanu II (Sportul) – Tudorel Stoica (Steaua), Beldeanu (Craiova), Iordănescu (Steaua), Balaci (Craiova) – Crișan (Craiova), Cămătaru (Craiova). În toamnă, Țicleanu

și Marcel Răducanu fuseseră titulari, Liță Dumitru rezervă, intrase 20 de minute... Tu și Tudorel Stoica nu jucaserăți în victoria aia cu Anglia, Ilie... Dar acum, pe Wembley, cu căpitanul vostru în față, intrați în arena cu cele două turnuri, ca-n poveste.

Am rezistat. Am făcut 0-0. Iordache, în poartă, Sameș și Ștefănescu, în apărare au fost adevăratele turnuri în noaptea aia. Mondialul din Spania era tot mai aproape. Și ar fi fost și mai aproape dacă Aldinger, un arbitru din R.F.G., ar fi dat golul tău valabil, cum și fusese. La lovitura ta de cap. Aveam 14 ani atunci, ce bine îmi aduc aminte meciul! Și vocea lui Țopescu. „Aici Londra, Wembley, legătura acasă...” Într-o altă noapte, în Kuweit, mi-ai povestit cum a fost și am pus în filmul tău totul. „Negoro a centrat lung, de pe dreapta, spuneai, Cami a vrut să sară, i-am strigat <<las-o, Cami!>>, eram amândoi pe linia <<lui 16>>, am dat cu capul, boltă, îl văzusem pe Shilton ieșit un pic, s-a uitat după minge, s-a întors spre poartă, dar s-a dezechilibrat cu ochii pe minge și uite, Shilton cade pe spate, scoate mingea de dincolo de linia porții...”

Știu, Ilie, acum mă uit la film, iar. Era minutul 34, atunci, pe Wembley. A doua zi ai luat ziarele și ai văzut fotografia cu Shilton, portarul trupei lui Ron Greenwood, avea pe spate dunga albă cu var care i se imprimase jos, când se întinsese după minge, dincolo de linia porții. Fusese gol, într-adevăr. Și Costică ți-a spus mai târziu că golul acela v-ar fi dus la Mondiale pe toți, poate pentru prima și ultima dată. V-ar fi dus!

... E dimineață. Nu-l mai aud pe Ilie plângând. Căpitanul lui nu mai e. Caietul s-a închis. Am oprit filmul și DVD-ul cu „Replay”-ul pe care l-am făcut în 2010. Undeva, noaptea trecută, Craiova a înviat. Poate pe Wembley, unde o banderolă s-a opus unui imperiu. Poate chiar pe stadion, unde nu se poate ca Ion Oblemenco și Petre Deselnicu să nu-i fi spus lui Costică al lor, ca altădată, că e cazul să preia banderola și să intre în fruntea tuturor, pentru că iată, acum, în 2021, avem iarăși speranțe, iarăși echipă, iarăși credință. Stelele care cad nu pier, cum cântă unii, stelele care cad se duc pe un alt cer...

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA